

téma 1.5.: PORANĚNÍ HRUDNÍKU A JEHO ORGÁNU

Úvodem: snad pouze to, že 35% všech těžkých úrazů je spojeno s poraněním hrudníku, což pro vás znamená, že u každého třetího těžkého úrazu můžete očekávat poranění hrudníku... jistě si podrobněji pročtete tu kapitolu.

Abychom se mohli věnovat detailům, musíme nejdříve oprášit své poznatky o anatomii hrudníku a podstatě dýchaní (jistě to najdete v každé učebnici)

My si zvláště zdůrazníme: I - stavbu hrudního koše

II - mechaniku dýchaní

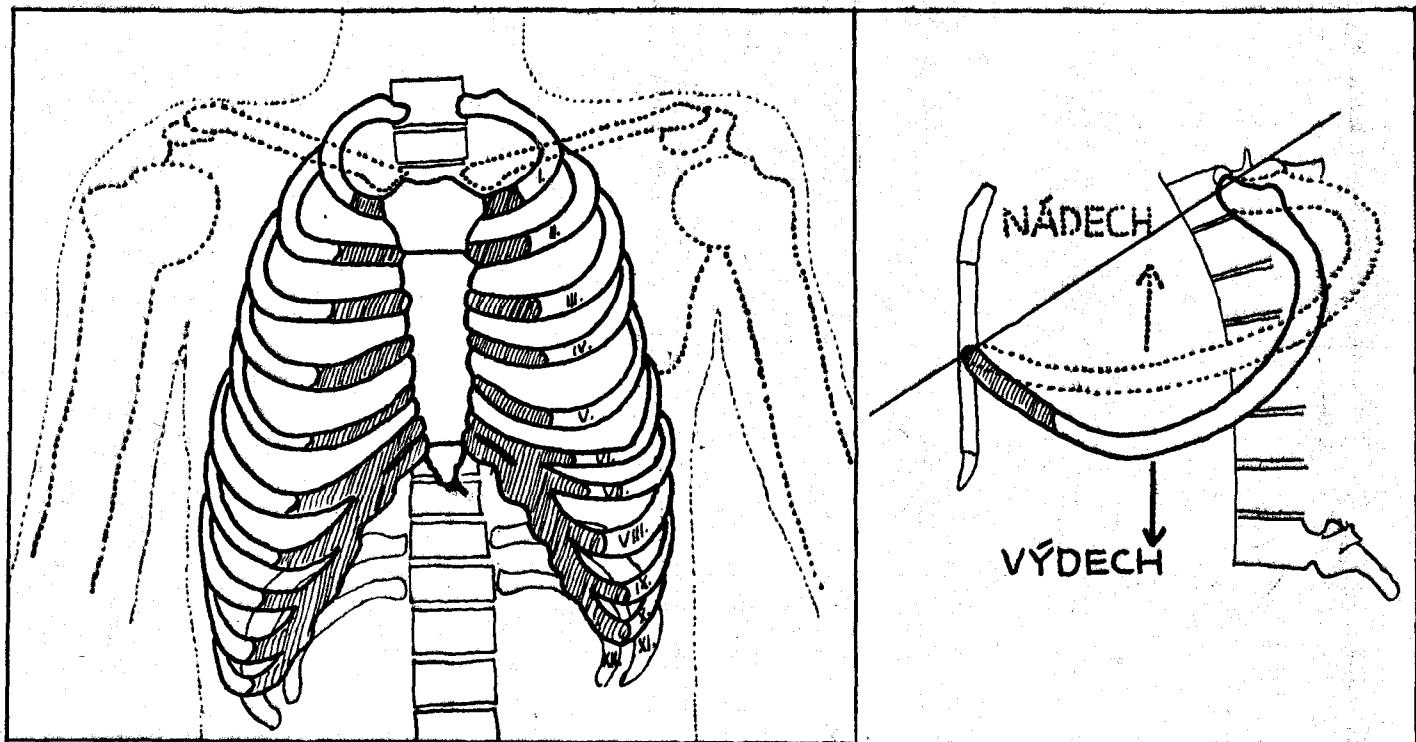
III - uložení nitrohrudních orgánů

teprve potom probereme: IV - poruchy dýchaní (obecně)

V - jednotlivá poranění hrudníku

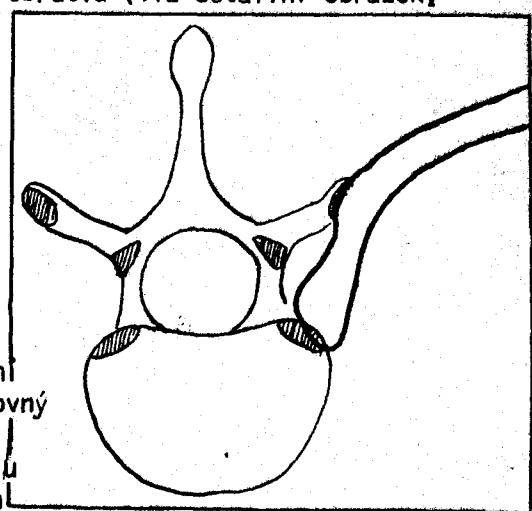
VI - zvláštní upozornění (poranění hrudníku a vzdušný transport
poranění hrudníku a sdružená poranění)

I. stavba hrudního koše

asi není třeba zdůrazňovat, že hrudník je tvořen 12 páry žeber, která se (kromě posledních dvou) jedním koncem upínají chrupavčitě k hrudní kosti a zadním koncem se kloubně spojují s příčnými výběžky hrudních obratlů (viz detailní obrázek) a tím je zaručena pohyblivost žeber ve směru nahoru a dolů. Již více je třeba zdůraznit často nepovšimnutý, ale velmi důležitý fakt, že pohybem žeber vzhůru (tahem mezizávěrních a pomocných dýchacích svalů) se zvětšuje objem hrudníku a že tímto dochází k nasávání vzduchu do plic čili v dechu. Naopak stahem svalů a poklesem žeber dochází ke změnění objemu hrudníku a k výdechu. Hlavním dýchacím svalem je však také bránice, která svým stahy doplňuje pohyby hrudníku. Vytváří totiž svým stažením podtlak potřebný pro vdech a naopak její uvolnění a tlak břišních svalů vytváří podmínky pro usilovný výdech.

Možná si právě zde vzpomenete oo jsme si říkali u poranění mlíchy, že dojde-li k ochrnutí dýchacích svalů (při příčném poranění mlíchy v oblasti krční pateře) že je samotná bránice schopna udržet hranici dýchaní, které však nesmíme narušit tím,

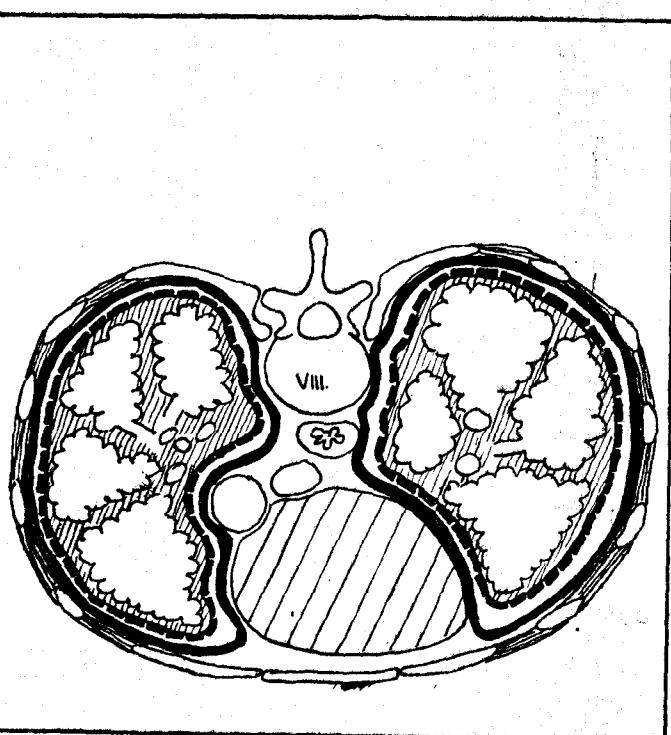
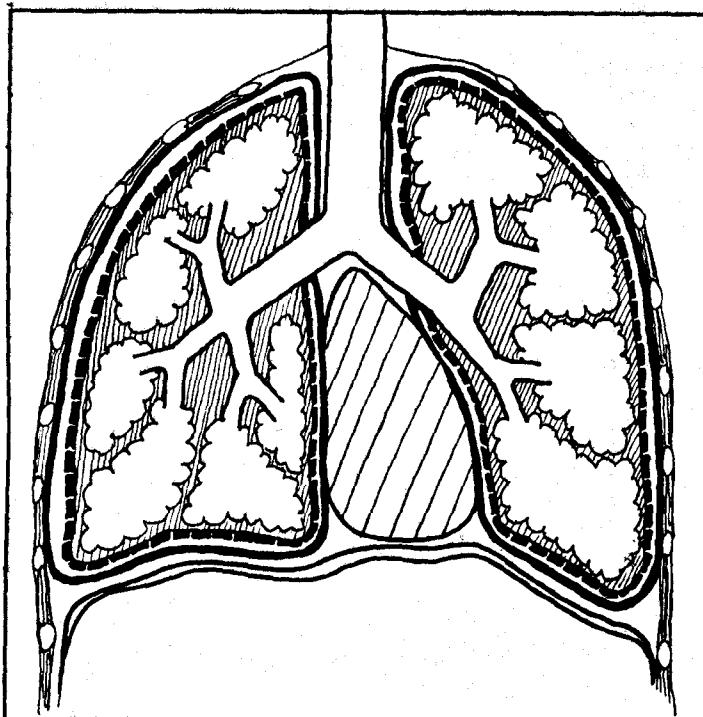
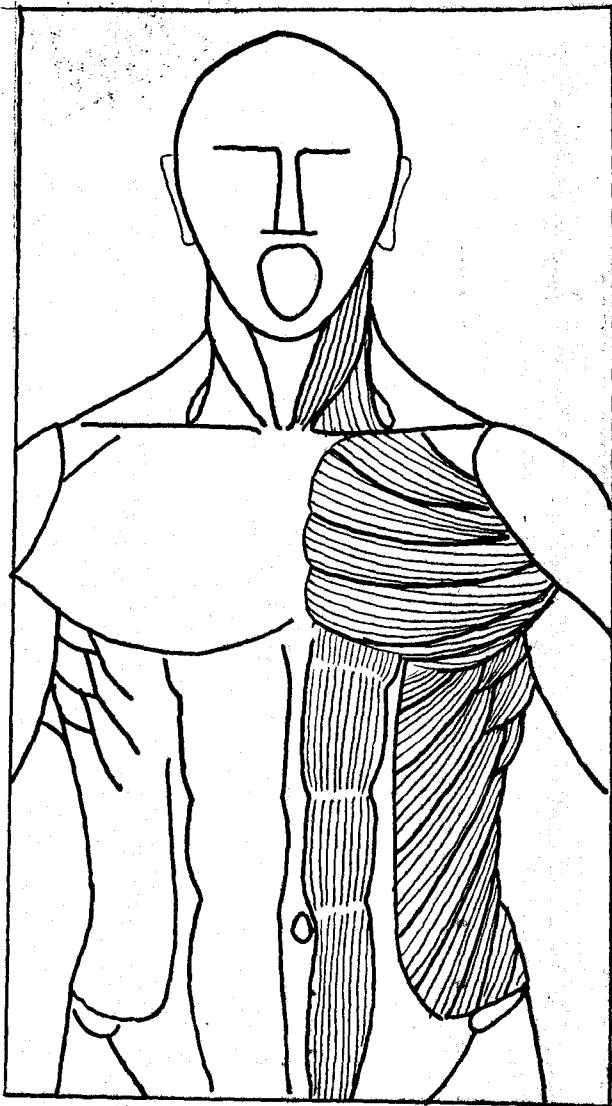

žebychom jakkoliv bránili pohybům bránice -ť je to uložením pacienta na břicho, nebo při poloze na boku vypodložením tak, že by došlo ke stlačení břicha

Ke svlastvu hrudníku si dovolím pouze poznámkou shrnutou do obrázku znázorňujícího zapojení pomocných dýchacích svalů - ve skutečnosti najdete pacietka v polosedě, držícího se rukama postele a zapojujícího namáhavě dýchajícího potvorenými ústy a zapojícího svaly krku a hrudní a zádové svaly upínající se do pletence pažního.

A dále několik detailů ke stavbě hrudní stěny, neboť ta je téměř vždy zasažena působí-li násilí na hrudník. Postupujeme-li od povrchu hrudníku následují za sebou:

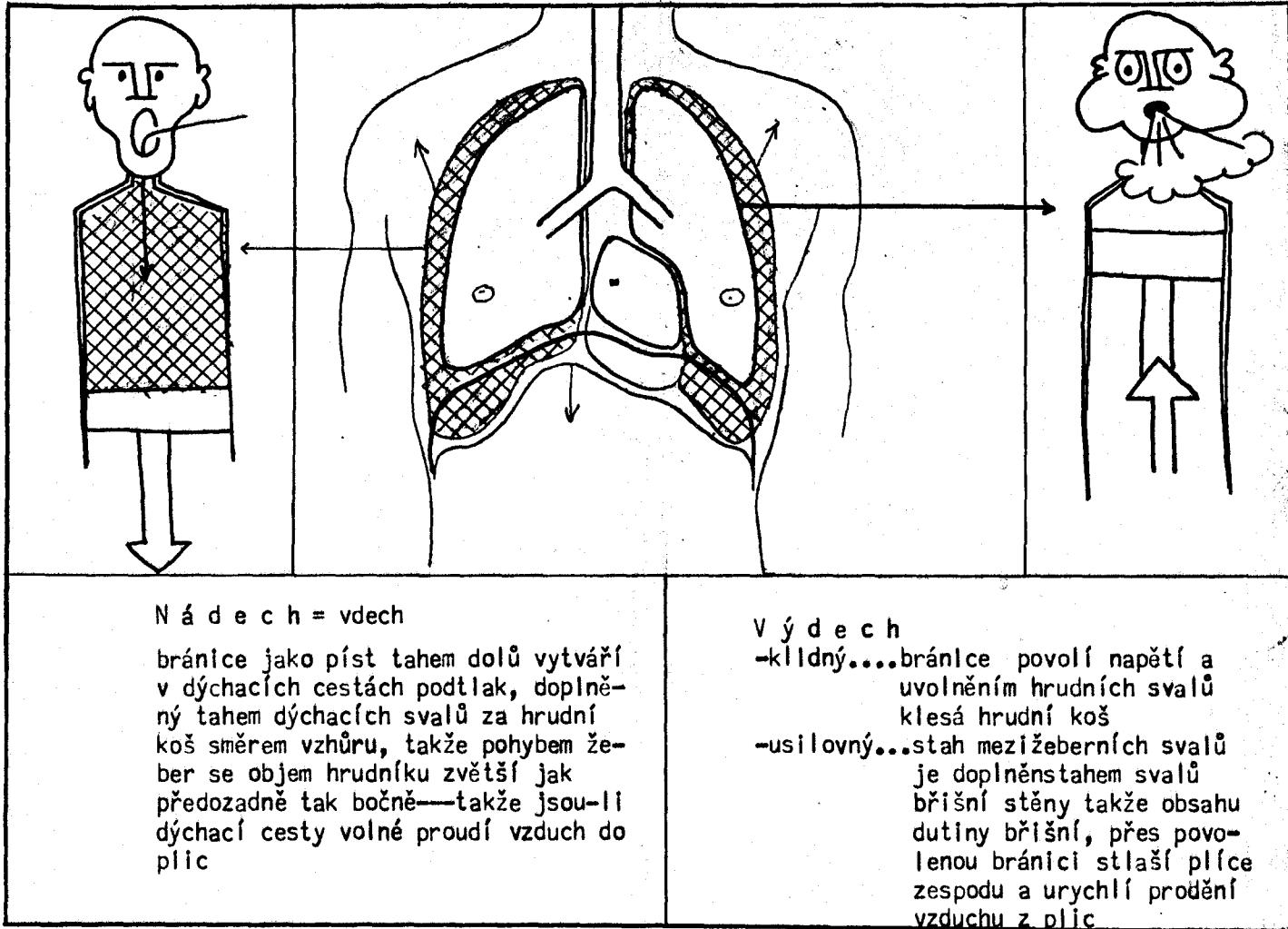
- kůže
- podkoží
- svalová vrstva
- žebra s mezižeberními svaly
- p o h r u d n i c e(pokrývá stěnu hrudní, bránici a mezihrudí)
 - tím se dotávaáme do hrudní dutiny, vyplňené plíscemi, srdce a mezihrudím
 - pohrudnice v místě plícní stopky přechází v poplicnicí - což je blána přirostál na povrch plíce
 - prostor mezi pohrudnicí a poplicnicí je díky podtlaku (-5cm H2O) pozne štěrbinovitý a přistátím poplicnice k pohrudnicí je udržováno rozpětí plíce. Proto při výdechu nesplaskne, ale zůstává rozepjatá. Teprve zrušení podtlaku by vedlo ke splasknutí.

II. mechanika dýchaání

Protože je to pro pochopení mechaniky dechu velmi důležité, zopakujeme si vše na zjednodušeném obrázku.

Již víme, že plíce je stále "přisáta" podtlakem k hrudní stěně a proto pasivně sleduje pohyby hrudní stěny. Jakmile tento podtlak zrušíme, plíce splaskne, "scvrkne se" a přestane dýchat.

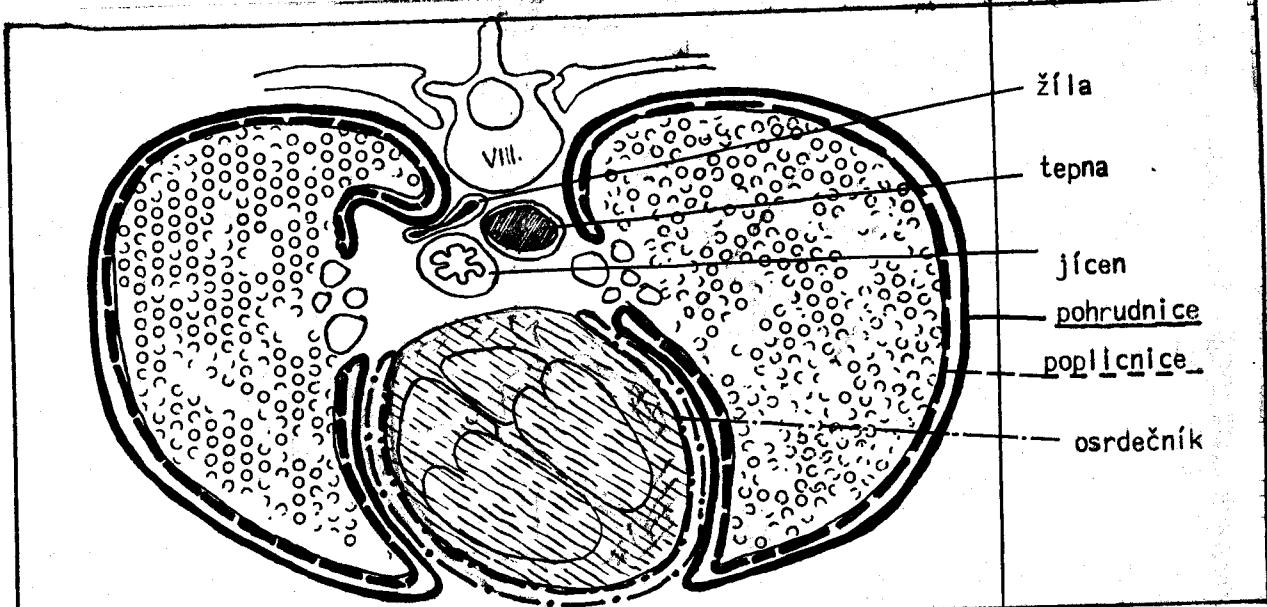
Když si toto promyslíte, pochopíte, že podtlak v hrudníku při vdechu pomáhá přítoku žilní krve dutými žilkami do pravého srdce (proto při delším zadření dechu nám viditelně naběhnou žíly na krku)

a také pochopíte jak velkou tlakovou změnou je umělé dýchaní, kdy do plic skutečně "foukáme" kyslík jako do nafukovacího balonu, at je to ~~ambuvakem~~, spiretou či křísicím přístrojem, proto také často tato změna tlaková vede k poklesu krevního tlaku, než se oběh přizpůsobí.

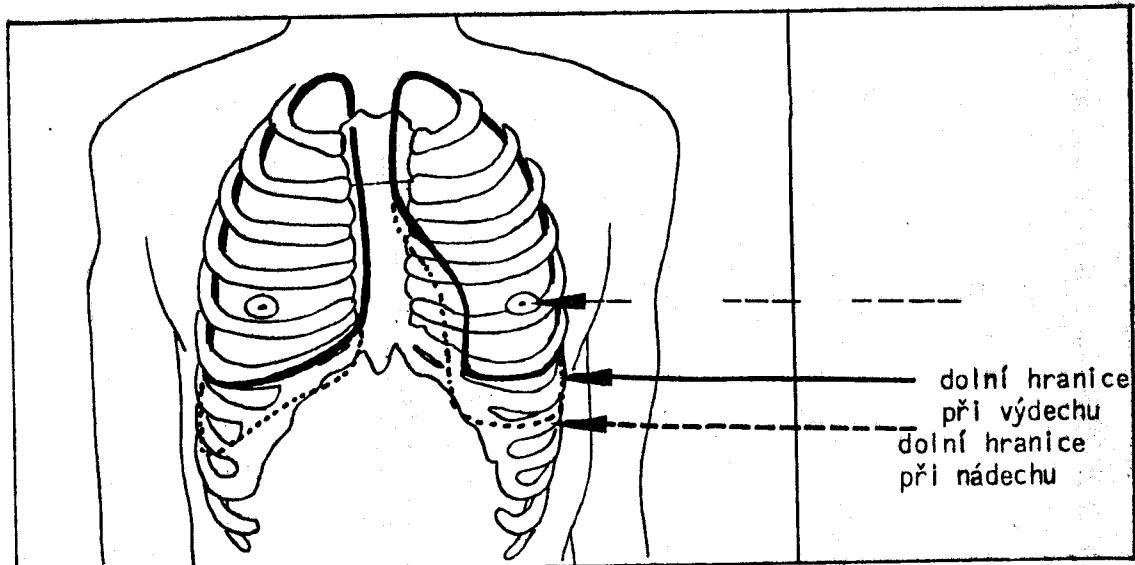
III. uložení n i t r o h r u d n í c h orgánů

asi nemusíme rozebírat, že v hrudníku jsou uložena dvě plícní křídla spojená dolními dýchacími cestami (průdušinky, průdušky, průdušnice) s horními dýchacími cestami (hrtan, nosohltan, dutina nosní a ústní).

Na obrázku na dlaži straně si připomene uložení srdce krytého osrdečníkem a uvědomíme si, že v mezihrudí (hezky viditelném na obrázku v řezu přičném) najdete velké duté žíly, velké tepny, průdušnice a jícen.

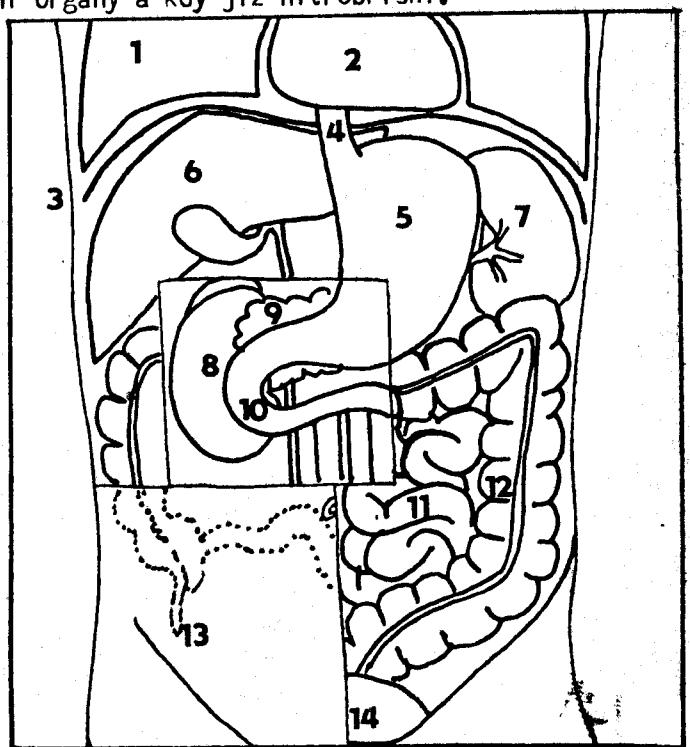
Upozorním vás však na to, co možná si neuvědomujete, i když to víte, totiž že rozsah hrudního koše není shodný v dolních partiích s rozsahem plíc, plíce n e z a s a h u j í až k dolním žebrům a navíc se při nádechu a výdechu jejich rozsah změní:

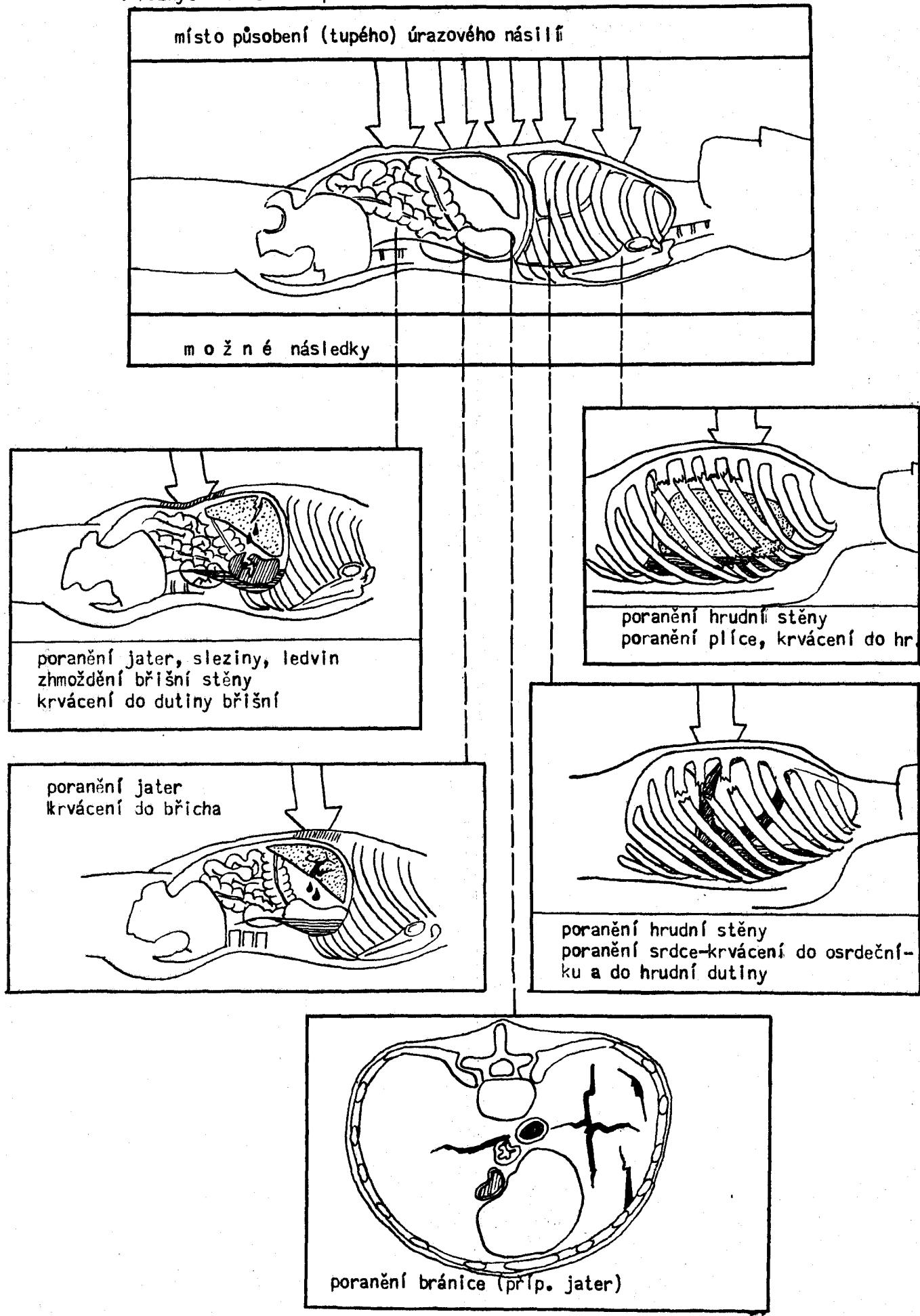
Nepřehledný obrázek možná zapomenete, ale zjednodušenou představu, že dolní hranice plíce sahá (u muže!) asi 10-15 cm pod prsní bradavku si možná zapamatujete. Je to důležité prot to, abyste dokázali zhodnotit, ve kterém místě úrazové násilí poraní nitrohurní orgány a kdy již nitrobříšní.

Pro jejich těsné sousedství a časté současné poranění si zopakujeme jejich uložení

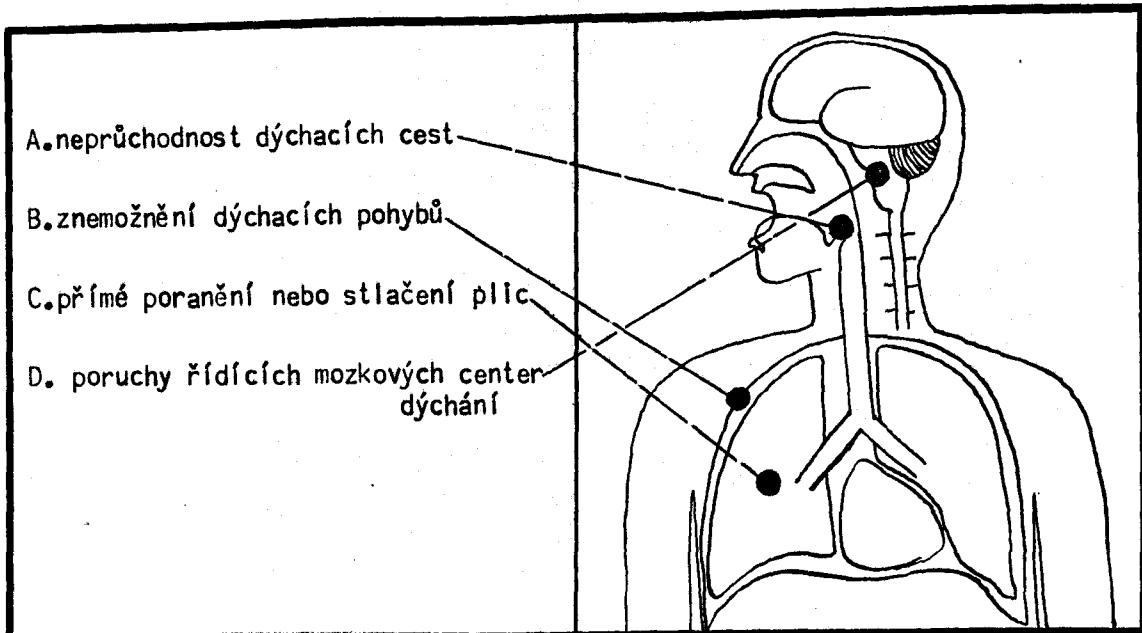
- 1.plíce
- 2.srdce
- 3.bránice
- 4.jícen
- 5.žaludek
- 6.játra
- 7.slezlná
- 8.ledvina
- 9.slinivka
- 10.dvanácterník
- 11.tenké střevo
- 12.tlusté střevo
- 13.slepé střevo
- 14.močový měchýř

Jednodušenou představu o možných následcích působení úrazového násilií v různých místech trupu a břicha vám umožní získat toto schema:

IV. poruchy dýchání

k bodu A: možné příčiny....cizí tělesa, zvratky, kořen jazyka, otok hlasové štěrbiny, zubní protesa, zraněné tkáň dutiny ústní, popálení nebo poleptání dýchacích cest,

k bodu B: možné příčiny.....zranění hrudní stěny(viz dále), komprese hrudní stěny, stlačení břicha, obrna dýchacích svalů

k bodu C: možné příčiny:...otok plic, pneumotorax,krvácení do hrudníku=hemotorax zhmoždění plíce, roztržení plíce

k bodu D: možné příčiny....nitrolebeční poranění, otravy, vdechnutí vysokých koncentrací dráživých plynů (!!chlor) tzv. reflexní zástav dechu, obrny při poranění míchy

IV.a. obecně příznaky dechové nedostatečnosti

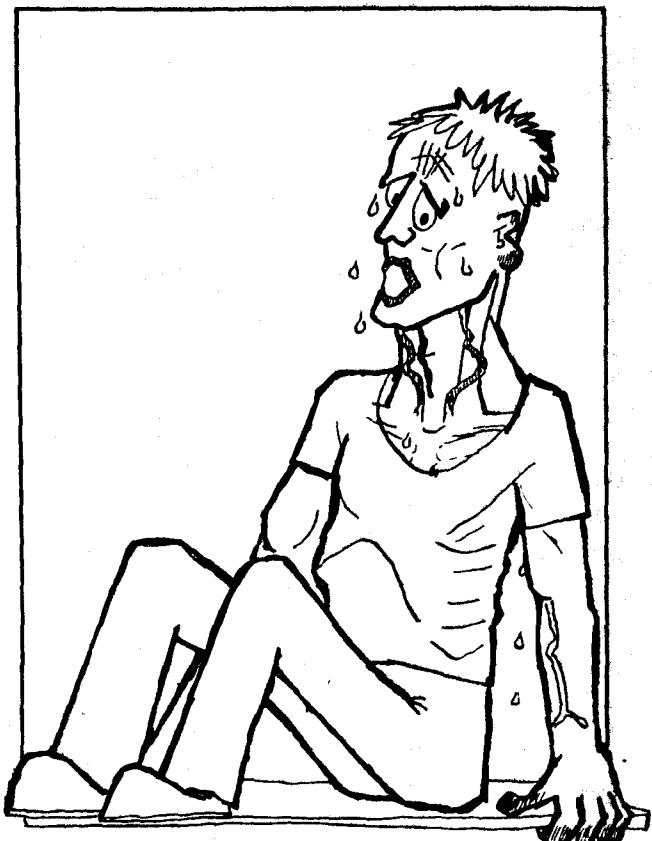
vzhled pacienta je typický, najdete ho většinou v polosedě, bráni se poloze v leže, má úzkostný výraz a je neklidný,

dýchaním je namáhavé, zrychlené se zapojením pomocných dýchacích svalů (dobре видителні кріні сvalu-ківаče, прсні сvalu)

kůže opocená, rty a sliznice a konečky prstů promodralé
zvýšená náplň žil (tzv. městnání) dobře viditelné na žilách krku a obličeje
zrychlený puls, často pokles tlaku krev.

Nezdružujte se příliš hledáním či zapisováním příznaků, ale rychle hledejte příčinu, která způsobila poruchu dýchání a vede k dušnosti!

Správně tušíte, že v dalším výkladu se budeme věnovat hlavně podrobně bodům B. a C. bod A probereme v tématu resuscitace a bod D jsme zmínovali v kapitole o poranění míchy, lebky a v semináři o "chloru"

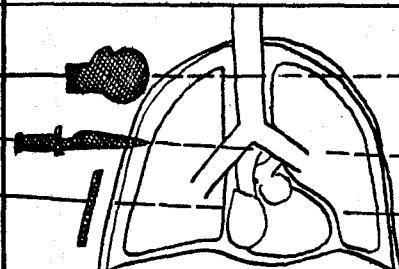
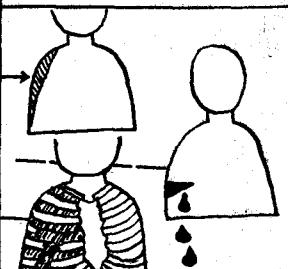
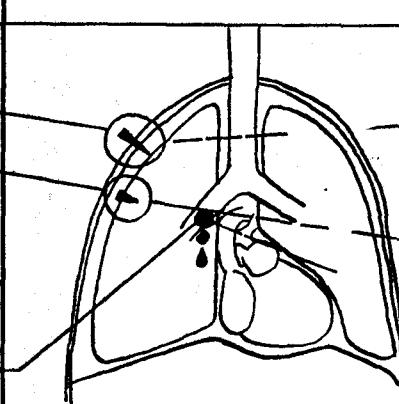
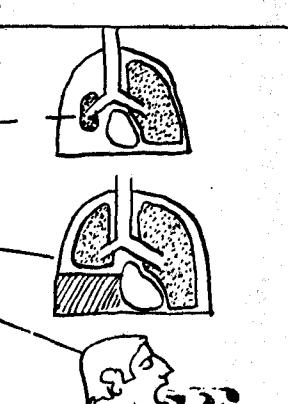
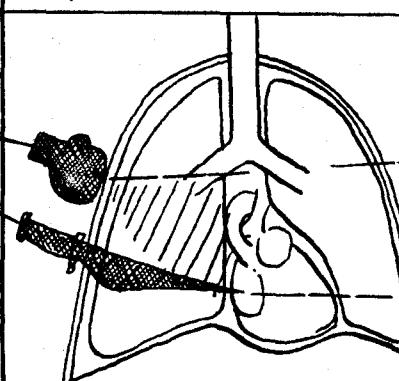
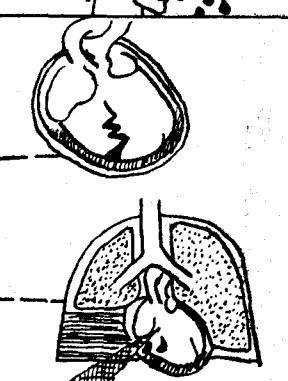
V. jednotlivá porahení hrudníku

abychom se v nich vůbec vyznali rozdělíme si je na dvě základní skupiny:
 1. poranění hrudní stěny
 2. poranění hrudních orgánů
 (přízvozeně u velkých násilí spolu úzce souvisí)

každá skupina má řadu bodů a tak si raději opět uděláme z jednodušenou přehlednou tabulku (se smybohy důsledků), číslování jsou shodná s označením v dalším textu.

(místo poranění)

(důsledek poranění)

PORANĚNÍ HRUDNÍ STĚNY		
1.1.tupá poranění hrudní stěny 1.2.pronikající poranění hrudní stěny 1.3.poranění kostry hrudníku		
PORANĚNÍ HRUDNÍCH ORGÁNU		
2.1.pneumotorax 2.2.hemotorax 2.3.poranění plíce -tupá -pronikající 2.4. poranění průdušek a průdušnice		
2.5.poranění srdce -tupá -pronikající 2.6.poranění velkých cév 2.7.poranění jícnu		

I.PORANĚNÍ HRUDNÍ STĚNY

I.1. t u p á p o r a n ě n í hrudní stěny

lze v podstatě shrnout (tak jako jsme to zvyklí u poranění mozku) shrnout do tří základní pojmu: I. komoce=otřes hrudníku

II.kontuze=zhmoždění hrudníku

III.komprese=stlačení hrudníku

I. o t ř e s (=komoce) hrudní stěny

vznik: působením mohutného přerušeného zevního násilí na hrudní koš, bez poranění žeber a orgánů (řadou autorů je komoce popírána, neboť téměř vždy je možno tento stav označit jako lehkou kontuzi=zhmoždění)

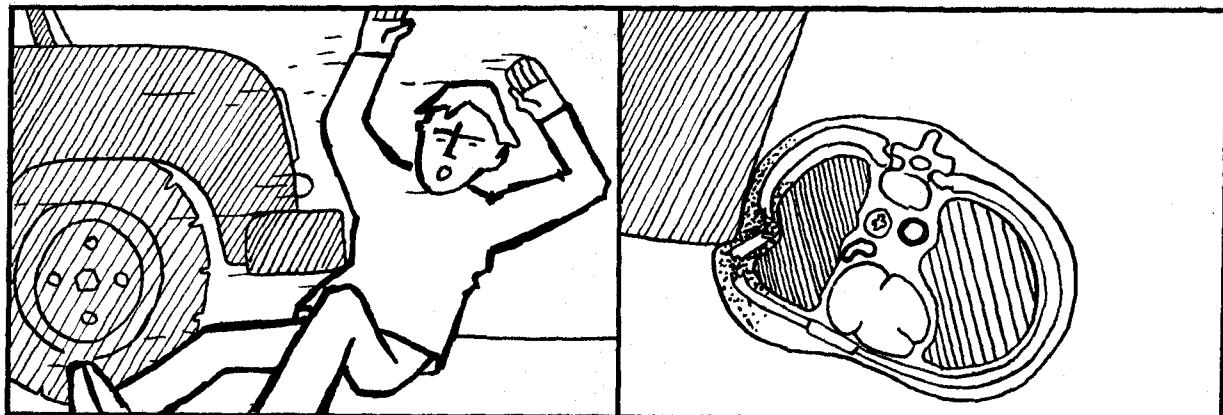
příznaky: krátkodobá přechodná dušnost
bolestivost hrudníku
zrychlené dýchání
zrychlený puls
poruchy srdečního rytmu (nepravidelný puls někdy)

léčení: - kyslík
aneoctan
sledování TK a P
sledovat stav dechových funkcí (dušnost, frekvenci dechu)
abychom včas rozpoznali nástup komplikací

poznámka: v terénu (bez RTG) málokdy je možné stanovit diagnosu komoce hrudníku hovoříme o ní spíše proto, abychom získali představu o různých následcích různých násilí.

II. zhmoždění (=kontuze) hrudní stěny

vznik: prudký náraz na hrudní stěnu(dopravní úrazy, pády z výše)

menší násilí—poranění povrchní = zhmoždění kůžená podkoží
=zhmoždění svalů hrudní stěny

větší násilí—kromě povrchního poranění také -zlomeniny žeber
-krvácení do hrudní dutiny
-vniknutí vzduchu po pohrudniční štěrbiny
-zhmoždění plíce

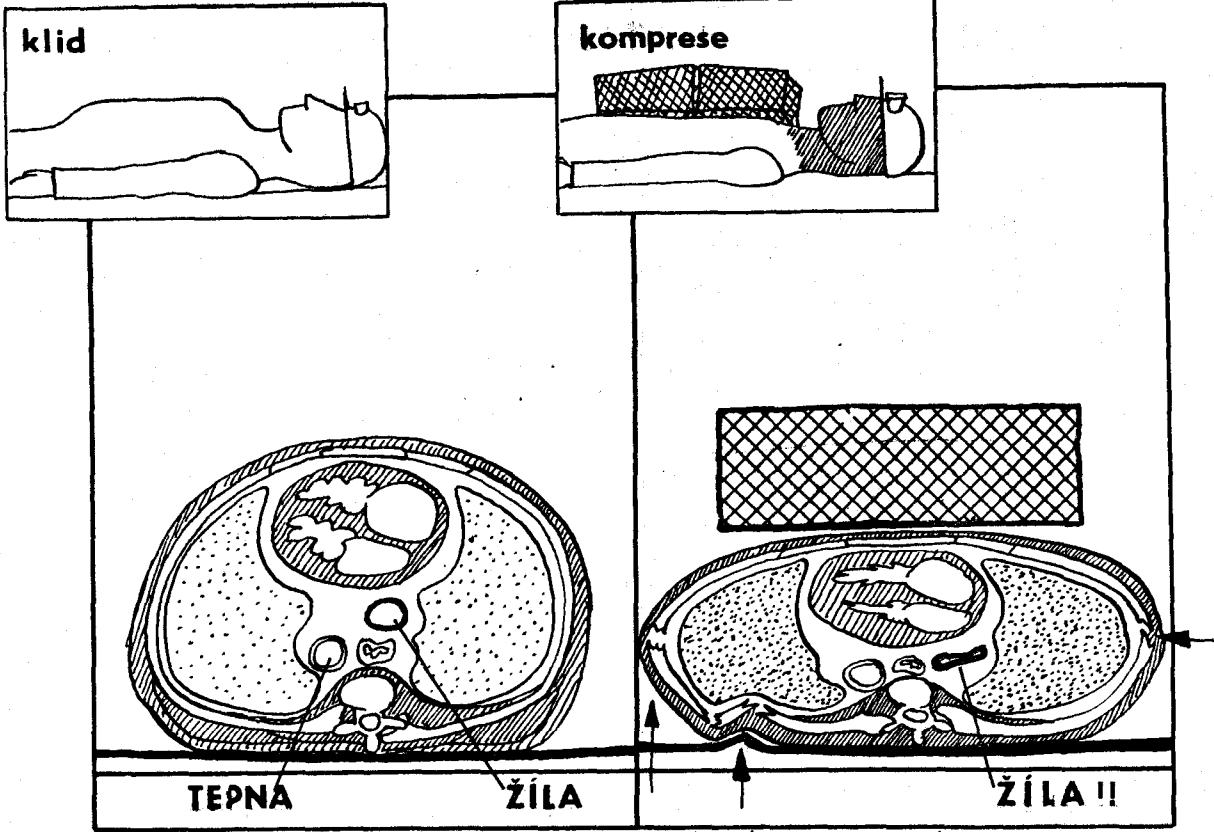
velké a prudké násilí—rozsáhlé poranění nitrohrudních orgánů viz dále

příznaky: bolest
dušnost (trvalá)
vykašlávání krve(je-li poraněna průduška či plicní tkáň)
cyanosa (promodrání sliznic rtů a konečků prstů)
příznaky šoku
zrychlený puls (často nepravidelný)
pokles TK (tlaku krevního)
někdy i velmi pomalý puls

léčení(vaše možnosti): oproti léčbě u komoce obohatíme protišokovými opatřeními, pravidelnou kontrolou pulsu a TK

III. stlačení (=komprese) hrudní stěny

vznik: násilí působící dlouhodobější zvýšení tlaku v hrudním prostoru
často vedoucí ke komplikovaným zlomeninám žeber (zlomeniny seriové, okénkové, dvířkové, blokové viz dále) a vážné zhmoždění nitrohrudních orgánů i jícnu, srdce a velkých tepen.

Trvající stlačení hrudníku vede k nashromáždění krve v horní třetině těla, stlačením horní duté žíly, což vyvolá typický obraz tohoto zranění:

- modročervené zbarvení kůže hroní třetiny těla a obličeje (často tečkovité prokrvácení)
- promodralé zbarvení sliznic rtů (cyanosa)
- překrvení a prokrvácení spojivek
- vnitřní krvácení v oblasti horní duté žíly (často bezvědomí!)

Nejčastější příčiny: závaly, přitlačení břemenem (jeřáby), přitlačení kolem vozidla

	příznaky stlačení hrudníku	O_2
	příznaky dechové tísňě	O_2
	příznaky poranění hrudní stěny	Anecutan
	poruchy oběhové	kontroly TK, P

Kromě přejedněného schématu lze shrnout příznaky stlačení hrudníku:
dušnost - zrychlené dýchání - bolest spojená s dech. pohyby - povrchní dýchání - zvýšená náplň krčních žil - tečkovité promodralé zbarvení obličeje, trupu - známky šoku, neprav. puls, pokles TK - prokrvácení spojivek

Léčení: anecutan (tlumí bolest a umožní prohloubené dýchání)
kyslík + poloha v polosedě (dle bolesti pac.) + podtlak. nosítka
protišoková opatření (alufolie, šetrný transport, klidné vystupování)
kontrola a záznam tlaku krevního (TK) a pulsu (P) včetně pravidlenosti
myslet na možnost poranění patřeče stlačením proti nepravidlenosti
nerovnému podkladu

poznámky: krvácející zhmoždění sterálně kryjeme a přelepíme, vždy zkontrolujeme, zda ránou neprobublává vzduch!

všimneme si, zda se symetricky zvedají obě poloviny hrudníku, či zda je jedna nehybná!

čili, vždy musíme vidět a zkontrolovat místo nárazu i když budeme muset rozštíhat oděv, nespokojíme se s uklidnováním pacienta "to nic není"

vyšetření hrudníku

(záchranařem v terénu) : opatrně vyhmatáme bolestivé místo a odhadneme přibližně o které žebro se jedná

plošně přiloženou dlaní ucítíme tření úlomků při nádechu a výdechu (u hubených pac.)

zkusíme zda způsobí bolest stlačení hrudníku předozadní anebo bočné (obouma rukama- šetrně!)

všimneme si zbarvení sliznic rtů, toho zda je pac. opocený, zda má chladné konečky prstů

pohledem na obnažený hrudník zhodnotíme symetričnost dýchacích pohybů obou polovin hrudníku

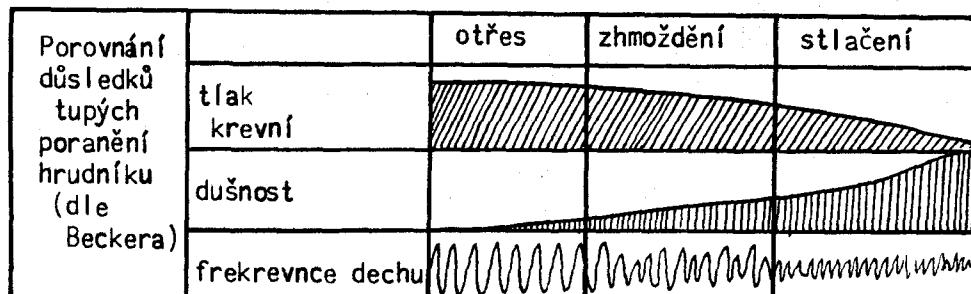
vše nadiktujete pomocníkovi či sami zapíšete do "záznamu o prvním ošetření záchranařem OBZS"

transport: poloha v polosedě na podtlak.nosítkách

inhalačně kyslík maskou

anecotan dle bolestí

alufolie

v sanitě nenutíme pac. do polohy v leže, ale spíše ho vypodložíme do polosedě, pokračujeme v inhalaci kyslíku, připojíme na monitor a kromě hodnot pulsu sledujeme i jeho pravidelnost a TK.

zhoršení dušnosti - sami nemůžete příliš stav ovlivnit, pouze zrychlíte transport a přivoláte lékaře co nejblíže

bolesti za hrudní kostí, svíráni, úzkost - tedy příznaky podobné jako u infarktu srdečního často vidíme u tupých poranění hrudníku

1.2. pronikající poranění hrudní stěny

Lehčím zraněním je případ, kdy rána zasahuje pouze kůži, podkoží a příp. svalovou vrstu (čili povrchně), ale nezasahuje do dutiny hrudní. Toto jsou tzv. otevřená zranění hrudní stěny (tržné rány, tržně zhmožděné, ale i hluboké popáleniny a po-peptání kyselinami a louhy) jejich ošetření spočívá ve sterilním krytí (u spálenin chlazení a polept. oplachování co největším množstvím čisté vody, ideální

je sterilní fysiologický roztok přímo z infusní lahve, popáleniny chladíme až do předání lékaři nikdy neapplikujeme masti či zásypy!! Při silných bolestech přirozeně můžete použít anecotan.)

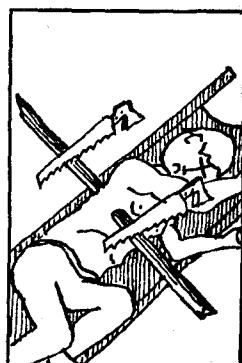
Mnohem významnější je situace zjistíte-li, že zranění proniká až do dutiny hrudní (at je rána bodná, tržnězhrmozděná nebo střelná) Zde je o pouhé zranění stěny hrudní, ale je zde poraněna většinou i plíce, o čemž se budeme bavit v dalších kapitolách.

Zde si uvedeme, že příznaky pronikajícího poranění hrudní stěny jsou:

- rána s patrným otvorem ve hrudní stěně
- rána s patrným probublávajícím vzdudem
- dušnost
- zrychlené (často povrchní) dýchaní
- u starších osob často cyanosa=promodralé rty
- zrychlený puls, při poklesu TK špatně hmatný
- pokles TK

ošetření: nezpomeneme to co jsme se učili dříve - že ránu v hrudníku máme zakrýt neprodyšně (igelitem nebo gumou)

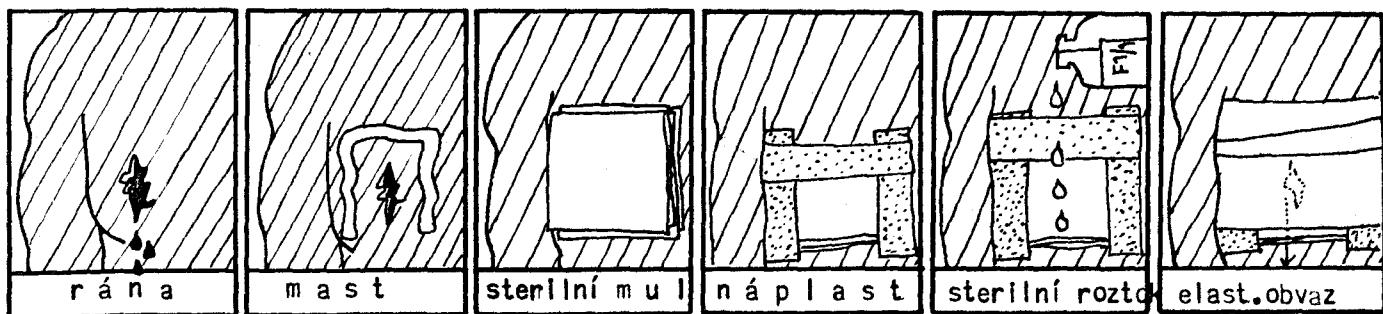
neboť se přišlo na to, že je třeba nechovat skulinku, kterou by vzdich hromadící se v hrudní dutině mohl unikat (jinak by způsobil přetlak). Takže vy ránu překryjeme sterilním mullem (více vrstvami) který buďto navlhčíte sterilním roztokem nebo okraje natřete mastí. Poté mu přelepíme ze tří stran širokou násplastí a případně lehce převážem elast. obinadem, ale tak aby jeden okraj zůstal volný. Ve správném případě bude vzdich unikat ven, ale nebude se moci nasávat dovnitř a zraněnému se záhy uléví

pozor: čím větší je otvor ve stěně hrudní, tím větší je dušnost, neboť velkým otvorem je vzdich nasáván snadněji než dýchacími cestami (které přeče jen kladou odpor) a tím se stlačuje i zdravá plíce

pozor: pokud je způsobeno pronikající zranění předmětem, který ještě vězí v ráně (nůž, kůl plotu, lyžařská hůl, slalom hůl atd.) n i k d y n e v y t a h u j e m e (mohli bychom tím způsobit velké krvácení do hrudníku z cév, které nám dosud stlačoval cizí předmět) Jediné co smíte udělat je přikrácení předmětu tak, aby nepřekázel při transportu

ošetření: anecotan
kyslík
protišoková léčba
polosedě
krytí rány (viz výše)

1.3. poranění kostry hrudníku

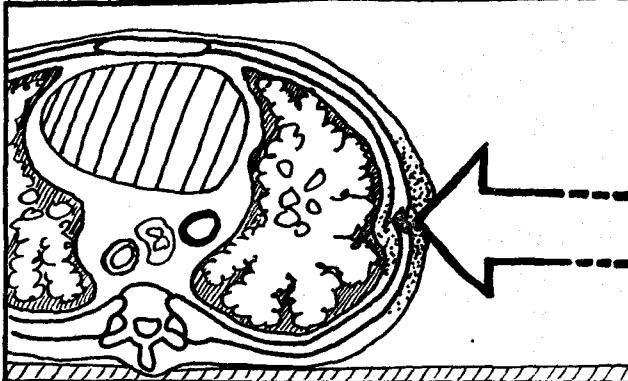
dolní okraj
zůstává stále
volný !!

- A. zlomeniny žeber
- B. zlomeniny kostí hrudní
- (C. zlomeniny obratlů probrány v předchozí kapitole)

A. zlomeniny žeber

důležité je uvědomit si, že zlomenina žebra vznikne buďto:

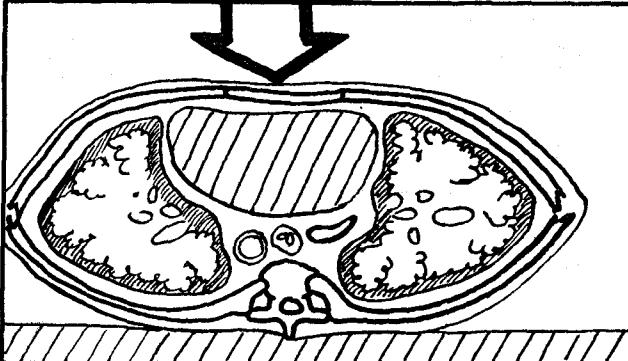
přímým působením úrazového mechanismu

žebro se láme v místě působení násilí a to nejdříve na vnitřní ploše žebra

Druhy násilí: údery na hrudník-dopravní úrazy, kopnutí do hrudníku, pád na hranu, lyžování, box...

anebo nepřímým působením úrazového mechanismu

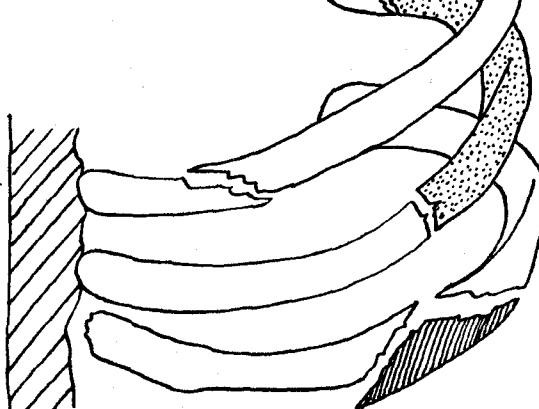

kdy se žebro láme na místě vzdáleném od místa působení síly, žebro se láme předozadním stlačením hrudníku na zevním obvodu a a nezřídka se žeber láme několik (seriová zlomenina) nebo se lámou na několika místech

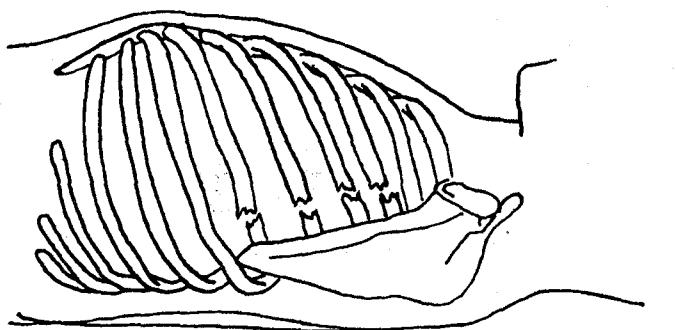
Druhy násilí u nichž očekáváme tento druh zlomenin: zasypání přimáčknutí zavalení břemenem

Takže dle rozsahu a závažnosti můžeme seřadit jednotlivé zlomeniny žeber následovně:

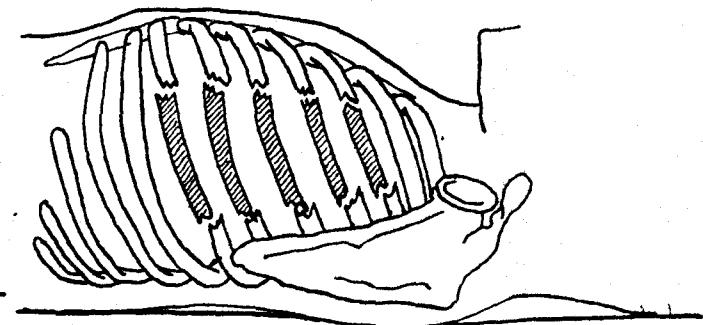
1. jednoduchá zlomenina žeber

2. dvojítá zlomenina žeber

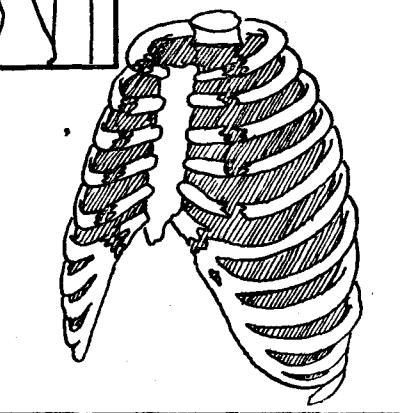
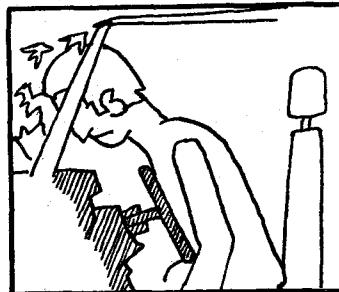
3. tříšťivá zlomenina žeber
(více než dvě zlom. žeber)

4. seriová zlomenina žeber
(více než dvě zlom. žeber)

**6. zlomenina žeber a hrudní kostí
(vylomení přední stěny hrudníku)**

většinou nárazem o volant!!

Poznámky ke zlomeninám žeber:

- nejčastěji postihují zlomeniny V.-IX. žebro, neboť I. a II. žebro jsou chráněné pletencem pažním a jejich zlomení vyžaduje obzvláště velké násilí a X.-XII. žebro jsou postižena vzácněji (díky své pohyblivosti), ale pokud dojde ke zlomení většinou jsou současně poraněna játra či slezina!!
- seriové zlomeniny v oblasti zad jsou dostatečně zpevněny silným svalstvem a proto mohou často postrádat typické bolestivé příznaky

--- nejčastěji postihují zlomeniny IV.-IX. žebro

--- zlomeniny v oblasti zevního oblouku žebra jsou bolestivější než ty v blízkosti skloubení s obratlem

Příznaky: b o l e s t závislá na dýchání, jednak v místě zlomeniny (nárazu) jednak při stalčení hrudníku předozadním či bočním, také při kašli a hlubokém nádechu

k r e p i t a c e = hmatné tření úlomků o sebe, ucítíme to, přiložíme-li dlan na bolestivé místo, při dýchacích pohybech se třou o sebe úlomky žeber.

s e t ř e n í postižené strany při dýchání, povrchní dýchání a strach zakašlat

dušnost + zrychlené povrchní dýchání

známky šoku (pokles TK, vzestup P při mnohočet. zlomeninách, při současném krvácení do hrudníku či pneumotoraxu)

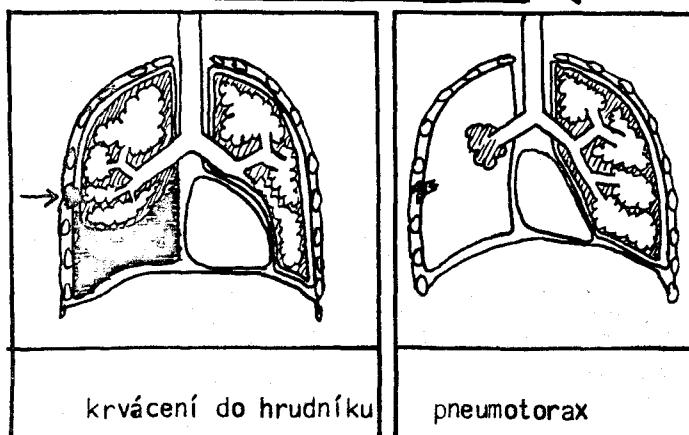
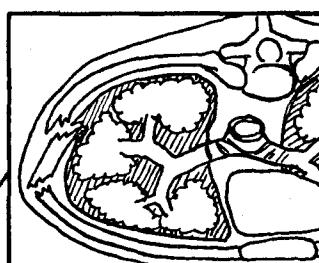
p o l o h a spíše v polosedě

řeč- přerušovaná ryciglá, brání se hlubokému nádechu

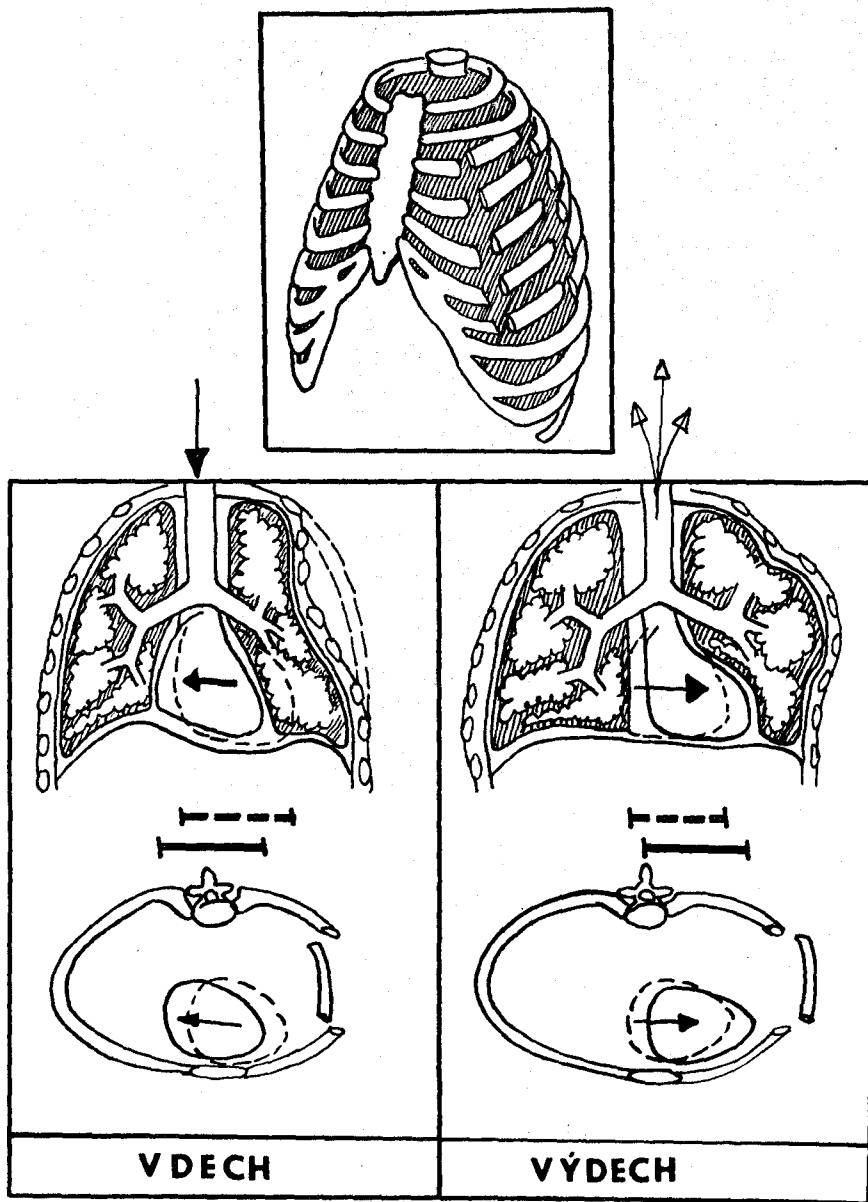
paradoxní dýchání - patří již ke komplikacím mnohočetných zlomenin, kdy vylomená část hrudní stěny (zvaná okénko nebo dvířka) se během dechových pohybů vyklenuje přesně opačně než pohyby hrudníku (proto paradoxní dých.)

Při vdechu zapadne a při výdechu se vykleně. Tyto paradoxní pohyby jsou dobře viditelné na obnaženém hrudníku a vedou k omezení dechové funkce té plíce, která pod ní leží, navíc pohyby úlomků působí silné bolesti.

Komplikace: pneumothorax
krvácení do hrudníku
podkožní emfysém
poranění plíce
(všechny probereme dále podrobněji)

schemma vzniku paradoxního dýchání (které vidíme také u vylomení přední stěny hrudníku, při zlomeninách žeber a hrudní kosti současně)

léčení: velkou šanci uléhčit zraněnému máte při bolestivém paradoxním dýchání u okénkových či dvířkových zlomenin. Nejdříve šetrně přiložíte dlan, čímž zabráníte pohybům úlomků a vyklenování, potom kousek mulu nebo molitanu umístíte na vylomený úsek a připevníte ho náplastí a elasticním obvazem. V nouzi největší se doporučuje uložit pacienta na poraněnou stranu, čímž se provizorně zpevní hrudník.

dále podtlaková nosítka s polohou v polo-sedě, anecotan, kyslík inhalačně, protishoková opatření

šetrná bandáž elast. obinadle vyžaduje rozvahu—přikládáme ji u lehčího úrazu tj. zlomenina jednoho nebo dvou žeber, kde zpevní stěnu zabrání pohybům úlomků —nepřikládáme u těžších zlomení, kde by se stažením hrudníku ještě zvětšila dušnost!!

nejzávažnější tj. přetlakového pneumotoraxu.

Podkožní emfysém (slovo emfysém můžeme přeložit česky jako rozedma) je název pro hromadění vzduchu v podkoží, provázející některá poranění hrudníku a považovaný za jeden z příznaků pneumotoraxu.

Dojde-li totiž k poranění pohrudnice vzduch se šíří z hrudní dutiny mezi svátky do podkoží, nejčastěji prostupuje do řídkého podkožního vaziva na krku, obličeji ale sestupuje také po trupu do třísel a genitálu. Vzduch v podkoží třsaká, ale neboli. Nutno si však pamatovat čím rychleji se tvoří podkožní emfysém, tím větší poškození pohrudnice a příp. průdušek nutno předpokládat.

Sám o sobě podkožní emfysém přes hrozivý vzhled není nebezpečný, jak by se laikovi zdálo. Po vyřešení příčiny přetlaku(odsátí) za 3-5 dní mizí bez následků

Emfysém mezihrudí je podstatně závažnější a nebezpečnější než podkožní neboť tlakově ovlivnuje srdce a velké cévy

Vzniká při prasknutí pohrudnice nebo průdušek, nebo při přetlakovém pneumotoraxu, vzácně při prasknutí jícnu

Příznaky: nacházíme pohmatově v podkoží třaskající vzduch, který však přestupuje krku, za hrudní kost do mezihrudí

postižený si stěžuje na bolest za hrudní kostí a ochraptělost

2.2. krvácení do hrudníku (tzv. hemotorax)

vzniká—krvácení z poraněné plíce, cévy, mezižeberní cévy, pohrudnice, zlomeného žebra

výskyt—u tupých i pronikajících poranění hrudníku (25-75%)

- u kompresí hrudníku i oboustranně
- často kombinace s pneumotoraxem
- schematický obrázek najdeš na str. 13 dole

příčiny—zlomenina žebra(hlavně tříštivá)—úlomky natrhnuté mezizeberní cévy z nichž potom krvácení do dutiny hrudní

- zlomenina žebra—úlomky poraní plíci a z ní krvácení do dutiny hrudní
- zlomenina žebra či hrudní kosti krvácející z kostní dřeně do dutiny hrudní
- pronikající poranění, krvácející z okrajů rány
- poranění srdce a velkých cév, hlavně kontuze a komprese, způsobí smrtelné krvácení

příznaky: krvácení dochází jednak ke krevní ztrátě a jednak ke stlačení plíce a u velkého krvácení také srdce a velkých dutých žil.

proto—oběhové příznaky....zrychlený puls

pokles TK

bledost

u velkého krvácení známky šoku

dechové příznaky....dušnost (stlačení plíce)

malá krvácení do 300-400ml krve v dutině hrudní se na nemocném výrazněji neprojeví a v terénu je věštinou nejistíme (třeba RTG)

Takže objevíme-li již u pacienta známky šoku z vykrvácení po poranění hrudníku, musíme předpokládat již ztrátu 500-1000ml!!!

ošetření: vaše možnosti záchranáře zůstávají omezeny na znehynění úlomků, sterilním krytím případných ran, dle postupu v předchozích kapitolách, ponechání pronikajících předmětů v ráni, neboť vlastně zastavují krvácení tím, že stlačují cévy, zlepšení oxylizací—inhalační kyslík, zmírnění bolesti—anecotan, podtlak. nosítka do polosedě doplníte alufolii, při známkách šoku zvýšená poloha dolních končetin

2.3. poranění plíce

- A. zhmoždění plíce = plicní kontuze
- B. stlačení plíce = plicní komprese
- C. roztržení plíce
- D. střelná a bodná poranění
- E. tlaková vlna = blast syndrom

A. zhmoždění plíce = plicní kontuze (vlhká plíce)

vznik: -většinou při tupých poraněních hrudníku dojde ke zhmoždění plicní tkáně, což se projeví mnohočetnými krevními výrony do plicní tkáně a otokem plíce.
Většinou nedochází k růzrůžení plíce.
-vyskytuje se u 30-70 % všech hrudníků poranění
-často je opomíjena a přehlédnuta pro jiná zřejmější zranění (seriové zlomeniny pneumotorax)

-vzhledem k pružnosti žeber může dojít ke zhmoždění plíce i při neporušené kostře hrudního koše

důsledky: otokem plicní tkáně a prostupem tkáňové tekutiny do plicních sklípků se výrazně zhoršují podmínky pro výměnu plynů, stoupá hladina kyselčníku uhličitého v těle, který nemůže "vystupovat-unikat" a klesá hladina kyslíku v krvi, který přes tekutinu vyplňující plicní sklípky nemůže "vystupovat". Navíc otok plicní tkáně stlačí droboučké cévky - kapiláry a tím se výrazně zhorší průtok krve plicemi a dále se zhorší podmínky pro výměnu plynů!

příznaky: dušnost
zrychlené dýchání
neklid
bolest na hrudi
zrychlení pulsu

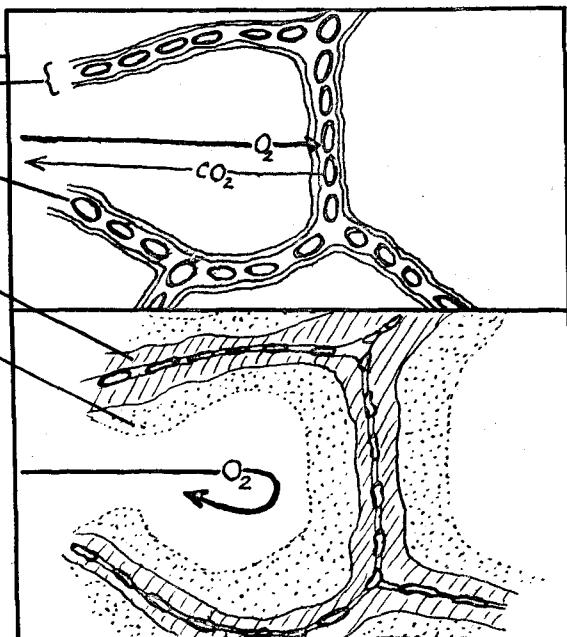
Pro vás je tato kapitola důležitá zjištěním, že naleznete-li pac. dušného i po zdánlivě malém násilí na hrudník, budete myslet na možnost zhmoždění plíce.

léčení: -zlepšíte možnosti oxysličení = kyslík inhal.
-zabráňte prochlazení = alufolie
-zbavíte pac. bolesti = anecotan
-najdete správnou polohu = polosedě
-ošetříte příp. zlomeninu či otevřené zranění

ZVĚTŠENÉ SCHEMA

stěna plic. sklipku
plic. kapilára

otok plic. tkáně
tkáňová tekutina ve sklipku

B. stlačení plíce = plicní komprese

vznik: dochází k němu při těžkém stlačení hrudníku, kdy vzestup nitrohrudního tlaku způsobený zevním násilím (zasypání, zavalení, přejetí, přitisknutí ale i po šlapání hrudníku) se přenáší horní dutou žílou do žil horní poloviny těla, což způsobí prokrvácení podkoží, spojivek a někdy děsivé modrofialové zbarvení kůže hlavy, krku, horních končetin a horní poloviny hrudníku
Komplikace (kontuze plíce, pneumotorax, krvácení do hrudníku, zlomeniny žeber, otřes mozku, u 1/3 pac. po komprezi ztráta vědomí)

příznaky: viz kapitolka o komprezi hrudníku str. 9.

léčení: též str. 9.

C. Roztržení plíce

vznik: tupá poranění — úlomek žebra poraní plíci a způsobí roztržení pronikající p. — bodná nebo střelná rána různé velikosti

komplikace: roztržení plíce je přirozeně vždy spojeno s pneumotoraxem a krvácením do hrudníku.

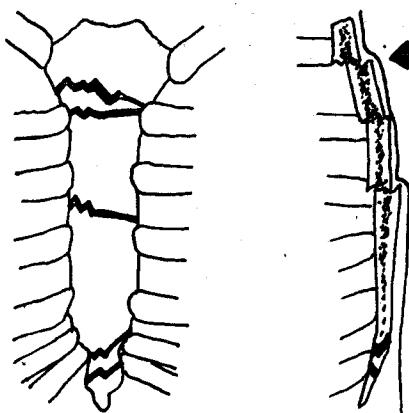
příznaky: dušnost, vykašlávání krve, dráždivý kašel + příznaky pneumotoraxu či krvácení do hrudníku.

léčba: dle celkového součtu zranění, vždy nyslet na možnost pneumotoraxu s nebezpečným vzniku přetlaku (nikdy nektýr neprodyšně)

B. Zlomeniny hrudní kosti

vznik: převážně přímým násilím(náraz o volant , náraz předmětu na hrudní kost)

upozornění: při vzniku zlomeniny hrudní kosti k níž dochází při působení velkého násilí, nunto předpokládat a očekávat poranění nitrohrudních orgánů (zhmoždění plíce, prasknutí průdušek, krvácení do hrudníku, pneumothorax)

Příznaky: bolestivost v místě zlomeniny
krevní výron v místě nárazu

...hmotný schodek

poloha zraněného - hlava a ramena
nachýlená dopředu

dušnost - pro bolestivost dých. pohybů
známky šoku - pouze u těžkých zhmoždění

Ošetření: znehybnit nelze, pouze podtlak. nosítka
kyslík při dušnosti, anecutan při bolesti
kontrola TK, P....zavčas rozpozнат
nástup životohrožujících komplikací

Poznámka: většinou se kost hrudní láme v dolních
dvou třetinách, horní třetina postižena
vzácně

2. PORANĚNÍ HRUDNÍCH ORGÁNU

- 2.1.pneumotorax
- 2.2.krvácení do hrudníku (hemotorax)
- 2.3.poranění plíce
- 2.4.poranění průdušek a průdušnice
- 2.5.poranění srdce
- 2.6.poranění velkých tepen
- 2.7.poranění jícnu

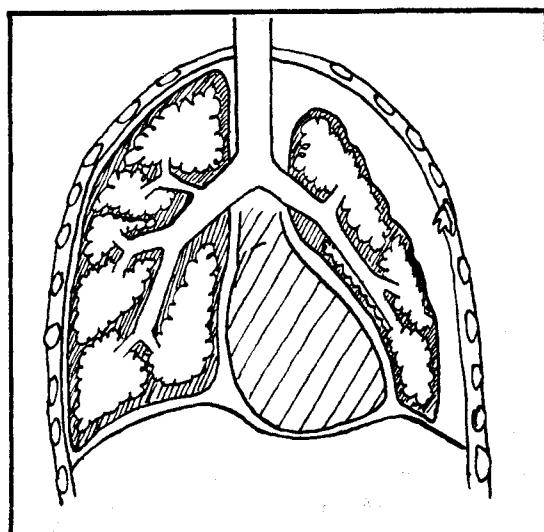
2.1. pneumotorax (úrazový)=vniknutí vzduchu do pohrudniční dutiny, provázené zaniknutím podtlaku přisávajícího poplicnicík pohrudnicí a tím udržujícího rozepětí plíce, takže zákonitě dojde ke splasknutí plíce(není-li držena srůsty)

formy pneumotoraxu——zavřený (příčina=poranění plíce nebo průdušek, hrudní stěna neporušená)

——otevřený(příčina=pronikající poranění s přetrhávajícím otvorem v hrudní stěně)

——přetlakový(viz dále)

2-1-1 zavřený pneumotorax ze všech tří form nejméně nebezpečný pokud se nezmění v přetlakový

vznik: podle toho jak do hrudníku vnikne vzduch
—při zlomenině žebra úlomek poraní plíci
z ní vniká vzduch do pohrudničního prostoru

—pronikající poranění hrudní stěny, při
němž jednorázově vnikne vzduch do pohrudniční štěrbiny a nemá možnost uniknou

—při prasknutí povrchu plíce či průdušnice
či průdušky či jícnu

co způsobí vniknutí vzduchu do pohrudniční štěrbiny:
splasknutí plíce(často jen částečné, proto tzv pláštový či hrótový pneumotorax na RTG)
omezené dýchání, zmenšená plocha pro výměnu krevních plynů

tlak na srdce a velké cévy (proto poruchy

srdceho rytmu = nepravidelný puls
zhoršené plnění srdečních síní a proto pokles TK

příznaky:

dušnost
tlak na hrudi
zrychlené dýchání
změny TK, P

ošetření:

vaše možnosti pouze poloha v polosedě, kyslík
inhalačně, zmírnění bolesti - anecotan, sledování TK, P

poznámka :

spíše vyslovíte podezření na pneumothorax, než
že by se dala v omezených podmírkách určit
diagnóza

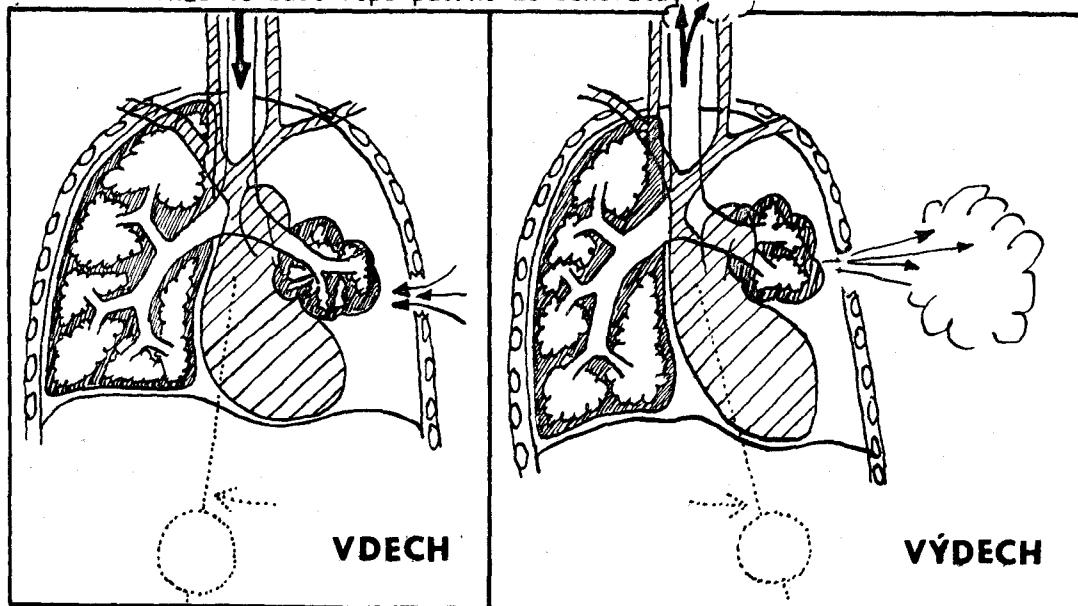
2-I-2 otevřený pneumotorax

vznik: -pronikající poranění hrudní stěny, kdy zůstane zející otvor do dutiny hrudní
-pronikající poranění hrudníku, kdy dojde k proranění plíce či průdušnice

s následným vniknutím vzduchu do pohrudniční dutiny jak z venku tak zevnitř

co způsobí: úplné splasknutí plíce (pokud není spojena se stěnou hrudní pohrudničními
srůsty) a z toho pramenící porucha okysličování.

To však není nejhůří, mnohem nebezpečnějším důsledkem je, že při dýchání pouze
jedné plíce a zejména otyoru na poraněné straně druhé, dochází ke kývavým
pohybům mezihrudí, neboť při nádechu se otvorem nasává vzduch snadněji a
rychleji než dýchacími cestami zdravé plíce a dojde k zatlačení mezihrudí
o 2-3 cm na stranu zdravou, při výdechu zase unikne vzduch otvorem rychleji
než dýchacími cestami na straně zdravé a proto dojde k přesunu mezihrudí na
stranu poraněnou. Toto kývání se nazývá "vláním mezihrudí" a je nebezpečné
tím, že omezuje průtok tenkostennými dutými žilami, čímž zhoršuje žilní návrat
a zhoršuje funkci oběhu a proto je akutním ohrožením života
snad to bude lépe patrné ze schematicky:

příznaky: zející otvor (nebo alespoň bublání a nasávání vzduchohrubným otvorem)
dušnost

zrychlené dýchání (až dvojnásobně)

tlak a bolest na hrudi

u starších lidí promodralé = cyanotické rty

poklep TK, vzestup P

ošetření: většinou jím můžete rozhodnout o záchraně pacientova života! Jak jsme si již
říkali u poranění hrudní stěny, dříve se doporučoval (a ještě dnes to najdete
v některých příručkách první pomoci) neprodyšný obvaz (pogumovaná tkanina, igelit)
Dnes však vím, že bychom tím mohli vytvořit přetlakový pneumotorax, neboť v nepří-
znivém případě by vzduch do dutiny vnikal, ale díky našemu záckroku by neměl kudy
uniknout a stav pacienta by se prudce zhoršoval.
proto:

ke krytí použijeme vždy sterilní částečně prodyšný obvaz (několik vrstev mulu) který musí bránit nasávání vzduchu, ale musí umožnovat únik vzduchu z dutiny hrudní, čehož dosahнемe:

- jednak postupujeme dle návodu u pronikajících poranení hrudní stěny (viz dříve)
- jednak můžeme použít v nouzi pogumovanou stranu obalu kapesního obvazu, kterou ze tří stran přilepíme náplasti, ale dolní čtvrtou nelepíme a necháme volnou pro možnost úniku vzduchu

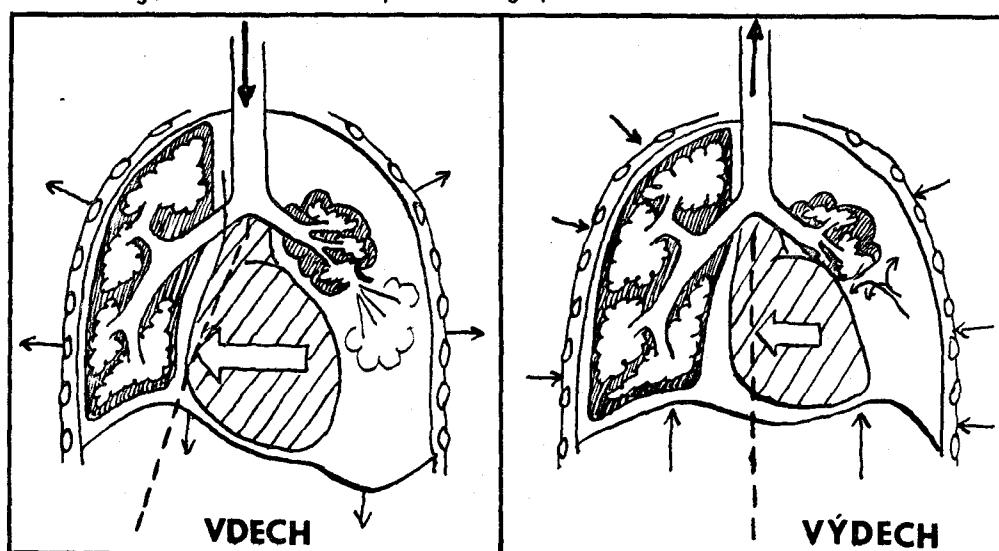
2-1-3 Přetlakový pneumotorax

u přetlakového pneumotoraxu dojde nejen k úplnému splasknutí plíce, ale navíc ke vzrůstajícímu tlaku (přetlaku) ve zraněné polovině hrudníku, čímž se posune poddajné mezihrudí na stranu zdravou, dojde ke stlačení dutých žil, stlačení srdce a přestupu vzduchu do podkoží na krku, obličeji a trupu.

příčiny vzniku:—poraněné tkáně hrudní stěny vytvoří základkový (ventilový) mechanismus, umožňující nasávání vzduchu při vdechu, ale bránící úniku vzduchu při výdechu

—ale i při nepoškozené hrudní stěně může vzniknou přetlakový pneumotorax, dojde-li na roztržené plíci k vytvoření základky která umožní nasáti při vdechu, ale brání úniku při výdechu

—také u natření průdušnice nebo průdušky (u neporušené hrudní stěny) může vzniknou přetlakový pneumotorax

příznaky: postupně se rozvíjející dušnost cyanosa (promodrále rty)
úzkost
studený pot
často rychle narůstající podkožní emfysém (ne vždy)
vychýlení průdušnice ke zdravé straně
na poraněné straně hrudníku vyplněné mezižeberní prostory a nadklíčková jamka známky šoku
pokles tlaku krevního a vzestup pulsů

ošetření: —jediným životzachraňujícím ošetřením je punkce hrudníku s ponecháním silné jehly, čímž se vlastně změní nebezpečný přetlakový pneumotorax na méně nebezpečný otevřený pneumotorax, ale toto může provádět pouze lékař!
—vaše možnosti jako záchranáře jsou omezené na podání kyslíku- inhalacně nebo přetlak. dýcháním bychom zrychlili nárust přetlaku v hrudní dutině, protišoková opatření, rychlý transport a přivolání lékaře co nejbližše k místu nehody

léčebné možnosti záchranáře jsou sice na první pohled malé, ale včasné rozpoznání nástupu této komplikace hrudních zranení založené na pečlivém sledování i zdánílivě banálních úrazů hrudníku během transportu (sledovat dech, frekvenci a hlučku, sledovat TK a P) pokud jsme pac. zbavili anecotanem bolestí, inhalací kyslíku zlepšíli oxyskličení, podtlak. nosítky nezhybnili a alufolii isolovali a přesto se dušnost a úzkost pacienta zhoršuje je významné podezření na rozvoj komplikace